

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kaszanyi Józsefné ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 22.M.5647/2004. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 59.Mf.634.822/2006/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 59.Mf.634.822/2006/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. és II. alpereseknek egyenként - tizenöt nap alatt - 6.000 /hatezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 22.M.5647/2004/15. számú ítéletével a felperes keresetét az I. rendű alperessel szemben elutasította, a pert a II. rendű alperessel szemben megszüntette.

Az elsőfokú ítéleti tényállás szerint a felperes 1991. november 26-án kötött „kiküldetési megállapodást” az I. rendű alperes jogelődjével, eszerint a felperes 1991. december 3-ától T.-ben csőszerelő munkát végzett, a munkaviszonyát 1992. július 21-én kelt jognyilatkozatával megszüntette, és hazautazott. A felperes keresetében az I. rendű alperest 40.000 forint utazási költségtérítés, a II. rendű alperest a t.-i munkavégzésre hivatkozással keletkezett egészségkárosodása miatt 10.000.000 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.

A munkaügyi bíróság az Mt. 11. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozással az utazási költségigény elévülését állapította meg, a II. rendű alperes tekintetében pedig a Pp. 157. § a) bekezdése és 130. § (1) bekezdés e) pontja alapján - a munkáltatói minőség hiánya miatt - a pert megszüntette. Mindkét igényt illetően utalt a bizonyítékok hiányára is.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Bíróság 59.Mf.634.822/2006/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, utalva annak helyes indokaira.

A másodfokú bíróság kiemelte még, hogy az 1999-től kezdődően elkészült orvosszakértői vizsgálatok a felperesnél nem véleményeztek foglalkozási eredetű munkaképesség-csökkenést, továbbá nincs az okozati összefüggést alátámasztó orvosi szakvélemény. Az elévülés bekövetkezett, a felperes az elévülés nyugvását nem bizonyította.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan „a jogszabályoknak megfelelő határozat” meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a perben szakvéleményekkel és okiratokkal bizonyította, miszerint megbetegedése „nem kizárhatóan foglalkozási eredetű egészségkárosodás” következménye. Az eljáró bíróságok kirívóan okszerűtlenül mérlegeltek, felperes az eljárásban számos, az elévülés nyugvását bizonyító körülményt jelölt meg. Sérelmezte az igazságügyi orvosszakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványa elutasítását. A Pp. 213. § (1) bekezdése megsértését is sérelmezte, álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem bírálták el valamennyi kereseti kérelmét, így az eljárás megismétlése szükséges.

Az I. és II. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletben kifejtettekkel egyetért, mind az elévülést, mind az egyébkénti bizonyítottság hiányát, mind pedig a II. rendű alperes tekintetében történt per megszüntetést illetően.

A felperes felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg, hogy az I. rendű alperessel szemben érvényesített mely kereseti igényeit nem bírálták el az eljáró bíróságok, ezért a Pp. 213. § (1) bekezdés

megsértésére hivatkozása nem volt értékelhető, figyelemmel a Pp. 272. § (2) bekezdésében előírtakra.

Nem törvénytörő a jogerős ítéletnek az elévüléssel kapcsolatos következtetése, mivel az olyan tényeken alapul, amit a felülvizsgálati kérelem nem vitatott. Eszerint a felperes az I. rendű alperes munkavállalójaként 1991-1992-ben dolgozott T.-ben, az 1999-től (rokkantá nyilvánításától) kezdődően készült orvosszakértői vizsgálatok a felperesnél foglalkozási eredetű munkaképesség-csökkenést nem véleményeztek, holott T.-ből hazatérése után más munkáltatónál külföldön úgyszintén dolgozott vegyi anyagokkal. A felperes nem vitatta azt a jogerős ítéleti ténymegállapítást sem, hogy a keresetlevél mellékletét képező dr. V. J.-hez írt levél 4. oldalán maga a felperes fejtette ki, miszerint már 2000. április 13-án leírták, hogy „nem zárható ki a foglalkozási eredetű egészségkárosodás”.

Mindezekhez képest törvénytörés nélkül fejtette ki a másodfokú bíróság, hogy évek óta (több mint három éve) ismertek a felperesi megbetegedések és azok súlyossága, továbbá a perben nem merült fel az elévülés nyugvását alátámasztó körülmény [Mt. 11. § (1)-(2) bekezdések]. Ehhez képest a felperes az igazságügyi orvosszakértő perbeli kirendelésének elmulasztását, továbbá az F/3. alatt csatolt 1992-ben készített Dr. M. Sz. véleményének és F/4. alatt csatolt 1991-ben készült emlékeztető értékelésének elmaradását alaptalanul sérelmezte.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesek felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. szeptember 17.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő